

คำนำ

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (สพท.) โดยสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว มีภารกิจหลักในการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว จึงได้ริเริ่มจัดทำมาตรฐานกิจกรรมการท่องเที่ยว ภายใต้โครงการยกระดับบริการด้านกิจกรรมท่องเที่ยว (Tourism Activities) เพื่อสร้างความปลอดภัยและความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว และทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับที่นานาชาติให้การยอมรับ สำหรับปีงบประมาณ 2549 สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ได้ร่วมมือกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมการท่องเที่ยว 5 กิจกรรม คือ เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดูพรรณไม้ป่า เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดูนก เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมเดินป่า เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง และเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมปีนหน้าผา นอกจากนี้ ยังร่วมมือกับองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมการท่องเที่ยว อีก 2 กิจกรรม คือ เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดำน้ำ และเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดูผีเสื้อ เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดังกล่าว ได้รับการทดสอบ และประเมินเกณฑ์มาตรฐานของแต่ละกิจกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และหวังว่าจะเกิดประโยชน์โดยรวมของประเทศไทย

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมที่จัดทำขึ้นครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความพึงพอใจ ความมั่นใจ และความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว และเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia) ภายในปี 2551

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

สารบัญ

คำนำ		หน้า
สารบัญ		
บทที่ 1	บทนำ วัตถุประสงค์ ระยะเวลาดำเนินการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2	กรอบแนวคิดการจัดทำมาตรฐานกิจกรรมดุนก ขอบข่าย วิธีการดำเนินงาน คำนิยาม	
บทที่ 3	หลักเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมดุนก	
บทที่ 4	กรอบดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานกิจกรรมดุนก เกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการกิจกรรมดุนก เกณฑ์มาตรฐานสำหรับพื้นที่กิจกรรมดุนก	
ภาคผนวก	คำสั่งสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	

บทที่ 1

บทนำ

กิจกรรมล่องแก่งเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่อนุรักษ์ธรรมชาติและเป็นการท่องเที่ยวที่สนุกสนาน ตื่นเต้น ทั้งท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยว เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตก และเฉพาะนักท่องเที่ยวที่สนใจบางกลุ่ม เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิประเทศที่เป็นภูเขามากมาย มีธรรมชาติที่สวยงาม มีสายน้ำสำหรับการล่องแก่งให้นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนานได้อย่างหลากหลาย กิจกรรมล่องแก่งจึงได้รับความนิยมแพร่หลายมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวจึงได้จัดทำมาตรฐานกิจกรรมล่องแก่งขึ้น พร้อมทั้งการจัดทำแบบประเมินเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง คู่มือแบบตรวจประเมินเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง หลักสูตรการฝึกอบรม โดยมีเป้าหมายให้ผู้ประกอบกิจกรรมและผู้รับผิดชอบพื้นที่กิจกรรมได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพการดำเนินกิจกรรมและพัฒนาให้ได้มาตรฐานต่อไป นอกจากนี้ยังให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวที่จะเลือกใช้บริการที่ได้มาตรฐานด้วย จึงเป็นการยกระดับมาตรฐานบริการกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล พร้อมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินกิจกรรมท่องเที่ยวล่องแก่ง และพื้นที่จัดกิจกรรมล่องแก่งของประเทศไทยให้เป็นไปตามหลักการและพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อวางแนวทางการจัดกิจกรรมล่องแก่งให้เป็นไปตามระดับมาตรฐานที่กำหนด
3. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



บทที่ 2

กรอบแนวคิดการจัดทำมาตรฐานกิจกรรมท่องเที่ยว

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา

มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย : มาตรฐานกิจกรรมท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบข่าย ได้เน้นองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ

1.1 ด้านพื้นที่ - ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ

เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์

เฉพาะถิ่น (Identity or Authentic or Endemic or Unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature – Based Tourism)

1.2 ด้านการจัดการ - มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably Managed Tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible Travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

1.3 ด้านกิจกรรม - รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งแวดล้อมศึกษา

เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education – Based Tourism)

1.4 ด้านองค์กร – ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of Local Community or People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass Root) จนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นและอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมชุมชน (Community Participation-Based Tourism)



หากการท่องเที่ยวดำเนินการประกอบที่สมบูรณ์ตามลักษณะดังกล่าวข้างต้น จัดได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สมบูรณ์ หากขาดหรือปราศจากข้อใดข้อหนึ่งไปความสมบูรณ์จะลดน้อยลงจนอาจกลายเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ

2. คำนิยาม

2.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2.2 มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง มาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมล่องแก่ง ทั้งด้านผู้ประกอบการกิจกรรมและพื้นที่กิจกรรม

2.3 ดัชนี (Index) ปัจจัยหรือตัวแปรที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้กำหนดคุณลักษณะขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การจัดการการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว

2.4 ตัวชี้วัด (Indicator) ปัจจัยหรือตัวแปรที่กำหนดขึ้นเพื่อแสดงถึงคุณสมบัติของแต่ละดัชนี ซึ่งตัวชี้วัดในการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีทั้งที่อยู่ในรูปของค่าเชิงคุณภาพหรือในรูปของค่าเชิงปริมาณ

2.5 แก่ง (Rapids) หมายถึง ช่วงที่พื้นท้องน้ำลาดชันมาก กระแสน้ำจะไหลเร็วและแรงมาก น้ำมักจะตีปอกติโดยทั่วไปบริเวณหัวแก่งน้ำจะไหลช้ากว่าบริเวณกลางแก่งหรือปลายแก่ง

2.6 กิจกรรมล่องแก่ง หมายถึง การล่องเรืออย่างในสายน้ำที่มีพื้นท้องน้ำลาดชันมาก มีกระแสน้ำไหลเร็วและแรง ผ่านบริเวณที่มีเกาะแก่งต่างๆ ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่ง เป็นการท่องเที่ยวแบบผจญภัยกึ่งอนุรักษ์ธรรมชาติที่อาศัยสายน้ำ เป็นการท่องเที่ยวที่สนุกสนาน ตื่นเต้นท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยวควบคู่กับอุบัติเหตุและอันตรายที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในการศึกษาครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อต้องการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวล่องแก่งให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.7 คนในท้องถิ่น บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนหรือหมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารราชการส่วนตำบลที่พื้นที่กิจกรรมล่องแก่งตั้งอยู่

2.8 ความรู้ชุมชน องค์ความรู้ที่ชุมชนพึงได้รู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการล่องแก่งและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมล่องแก่ง



2.9 ใบอนุญาตขับขี่ ใบอนุญาตขับรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ใบอนุญาตสำหรับคนขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถรับจ้าง ใบอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน และใบอนุญาตผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

2.10 ใบอนุญาตขับขี่ผิดประเภท ใบอนุญาตขับขี่ที่ไม่เป็นไปตามใบอนุญาตขับรถตามพระราชบัญญัติรถยนต์ 2522

2.11 ใบอนุญาตจากหน่วยงานท้องถิ่น ใบอนุญาตพิเศษที่ออกให้โดยองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กิจกรรม เพื่อเป็นการรับรองว่าการดำเนินกิจกรรมล่องแก่งในพื้นที่ได้ผ่านการเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว กรณีที่มากกว่าหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลให้ขอใบอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้พื้นที่กิจกรรมล่องแก่งมากที่สุด หรือครอบคลุมพื้นที่กิจกรรมล่องแก่งมากที่สุด

2.12 ใบอนุญาตตามกฎหมาย ที่ทางราชการได้ออกให้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

2.13 พนักงานบริการ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการให้บริการและอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าที่ใช้บริการในกิจกรรมล่องแก่ง

2.14 มาตรฐานกรมการขนส่งทางบก เป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 หรือพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522

2.15 อุปกรณ์สื่อสาร อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ที่นำทางนักท่องเที่ยวล่องแก่งกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง หรือเจ้าหน้าที่นำทางกลุ่มอื่นๆ รวมถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างพื้นที่กิจกรรมล่องแก่งกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.16 ระดับ 1 ง่ายมาก จัดได้ว่าเป็นระดับที่ง่ายมาก คนทั่วไปสามารถพายได้บนสายน้ำไหลเอื่อย เรียกว่า เหมาะสำหรับผู้เริ่มล่องแก่งเป็นครั้งแรก

2.17 ระดับ 2 ธรรมดา สายน้ำไหลแรงขึ้นมาอีกระดับ ในระดับนี้ผู้พายจะต้องมีทักษะในการพายอยู่พอสมควร

2.18 ระดับ 3 ปานกลาง สายน้ำแรงระดับปานกลาง มีแก่งให้ผู้พายได้ตื่นเต้นเป็นระยะๆ ในการพายจะต้องฝึกฝนเทคนิคการพาย และเรียนรู้ถึงลักษณะของสายน้ำ

2.19 ระดับ 4 ยาก เป็นระดับที่ยากต้องใช้เทคนิคการพาย และต้องใช้ความระมัดระวังในการล่องแก่ง

2.20 ระดับ 5 ยากมาก อยู่ในระดับที่ยากมาก สายน้ำไหลเชี่ยว จะต้องใช้เทคนิคและประสบการณ์ในการพายสูงนอกจากนี้ยังต้องเพิ่มความระมัดระวังในการล่องแก่งเป็นพิเศษ

2.21 ระดับ 6 อันตราย จัดอยู่ในระดับที่อันตรายไม่เหมาะสำหรับการล่องแก่ง เพราะแก่งมีลักษณะเป็นน้ำตก



บทที่ 3

หลักเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง

เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง ได้จัดทำขึ้นโดยยึดกรอบแนวความคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นำมาจัดทำองค์ประกอบ ปัจจัยหลัก เกณฑ์ และดัชนีชี้วัด ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งเป็นไปอย่างยั่งยืนไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ มีกระบวนการเรียนรู้ ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยวล่องแก่ง หลักเกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่งมี 2 ส่วนใหญ่ คือ

3.1 เกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้ประกอบกิจกรรมล่องแก่ง มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ปัจจัยหลัก 8 ปัจจัย รายละเอียดดังนี้

3.1.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 : การจัดองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 6 ปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยหลักที่ 1 มาตรฐานวิชาชีพ
- ปัจจัยหลักที่ 2 ความพร้อมทางด้านบุคลากร
- ปัจจัยหลักที่ 3 ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์
- ปัจจัยหลักที่ 4 การขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- ปัจจัยหลักที่ 5 การสร้างหลักประกันแก่นักท่องเที่ยวล่องแก่ง
- ปัจจัยหลักที่ 6 การบริหารและการจัดการนักท่องเที่ยว

3.1.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 : การประสานงานกับท้องถิ่น
ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยหลักที่ 1 การมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น

3.1.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 : การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวล่องแก่ง ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยหลักที่ 1 การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวล่องแก่ง

3.2 เกณฑ์มาตรฐานสำหรับพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ปัจจัยหลัก 9 ปัจจัย รายละเอียดดังนี้

3.2.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 : องค์ประกอบทางธรรมชาติ
ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยหลักที่ 1 ความหลากหลาย
- ปัจจัยหลักที่ 2 ความโดดเด่น



3.2.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 : ความสะดวกในการทำกิจกรรม

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยหลักที่ 1 การเข้าถึงพื้นที่บริการ

ปัจจัยหลักที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญเรื่องล่องแก่งอยู่ให้คำปรึกษาหรือ
แนะนำ

3.2.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 : การบริหารและการจัดการ

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยหลักที่ 1 การบริหารและการจัดการ

ปัจจัยหลักที่ 2 อุปกรณ์ล่องแก่ง

ปัจจัยหลักที่ 3 การกำหนดมาตรการป้องกัน แก้ไข และตรวจสอบ
ผลกระทบ

3.2.4 องค์ประกอบหลักที่ 4 : การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

ล่องแก่ง ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยหลักที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมล่องแก่งและพื้นที่
กิจกรรมล่องแก่ง

3.2.5 องค์ประกอบหลักที่ 5 : การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยหลักที่ 1 การจัดรูปองค์กรเข้ามามีส่วนร่วม

บทที่ 4

กรอบดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง

กรอบดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานล่องแก่ง ที่ใช้เป็นแนวทางในการตรวจประเมินรับรอง มาตรฐานประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการ 3 องค์ประกอบ กับองค์ประกอบสำหรับ พื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง 5 องค์ประกอบ รวมทั้งหมด 8 องค์ประกอบหลัก 18 ปัจจัยหลัก 101 เกณฑ์ 284 ดัชนีชี้วัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 เกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการกิจกรรมล่องแก่ง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

4.1.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 : การจัดองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 6 ปัจจัย ดังนี้

4.1.1.1 ปัจจัยหลักที่ 1 มาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วยเกณฑ์การ พิจารณา 2 เกณฑ์ คือ



เกณฑ์ที่ 1 มาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับประเทศ/นานาชาติ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยว
- 2) มีใบรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) มีใบรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในระดับประเทศหรือนานาชาติ

เกณฑ์ที่ 2 มาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ให้เข้าทำกิจกรรม
- 2) ได้รับใบอนุญาตและใบรับรองการจัดกิจกรรมในระดับดีจากเจ้าของพื้นที่
- 3) ได้รับใบอนุญาต และใบรับรองทำกิจกรรมในระดับดีเยี่ยมจากเจ้าของพื้นที่

4.1.1.2 ปัจจัยหลักที่ 2 ความพร้อมด้านบุคลากร ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 3 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 หัวหน้ากำกับดูแลการส่งเสริม มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่ชัดเจน
- 2) ใช้บุคคลร่วมกันหลายกิจกรรม
- 3) มีหัวหน้ากำกับดูแลที่ชัดเจน 1 คน

เกณฑ์ที่ 2 ผู้ควบคุมเรือยางที่ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มี
- 2) 1 คนเรือยาง 1 ลำ
- 3) มากกว่า 1 คนเรือยาง 1 ลำ

เกณฑ์ที่ 3 มีการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในที่มงานเป็นประจำ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ทุกเดือน
- 2) ทุกสัปดาห์
- 3) ทุกวัน



4.1.1.3 ปัจจัยหลักที่ 3 ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์

ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 8 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 เรือพาย/แพยาง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มี ไม่ได้มาตรฐาน
- 2) มี ได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 3) มี ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

เกณฑ์ที่ 2 เสื้อชูชีพ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด

3 ข้อ คือ

- 1) มี ไม่ได้มาตรฐาน
- 2) มี ได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 3) มี ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

เกณฑ์ที่ 3 ไม้พาย มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด

4 ข้อ คือ

- 1) มี แต่ไม่ครบ
- 2) มี แต่ไม่ได้มาตรฐาน
- 3) มี ได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 4) มี ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

เกณฑ์ที่ 4 หมวกนิรภัย มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด

3 ข้อ คือ

- 1) มี ไม่ได้มาตรฐาน
- 2) มี ได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 3) มี ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

เกณฑ์ที่ 5 กุญแจช่วยชีวิต มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มี
- 2) มี ไม่ได้มาตรฐาน
- 3) มี ได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 4) มี ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ



เกณฑ์ที่ 6 ชุดปฐมพยาบาล มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มี
- 2) มี ไม่ครบถ้วน
- 3) มี และพร้อมใช้งาน

เกณฑ์ที่ 7 หนังสือ/เอกสาร/คู่มือล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มี
- 2) มี ขาดหรือให้เช่า
- 3) มี ให้ยืมหรือแจก

เกณฑ์ที่ 8 อุปกรณ์กู้ภัย มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีอุปกรณ์กู้ภัย
- 2) มี แต่บางส่วนไม่ได้มาตรฐาน หรือพร้อมใช้งาน
- 3) มี สภาพพร้อมใช้งาน

4.1.1.4 ปัจจัยหลักที่ 4 การขนส่งที่ได้มาตรฐาน ประกอบด้วย

เกณฑ์การพิจารณา 5 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 พาหนะบริการถึงพื้นที่กิจกรรม มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) นักท่องเที่ยวต้องเดินทางไปเองถึงพื้นที่กิจกรรม
- 2) นักท่องเที่ยวต้องเดินทางเอง ไม่ตลอดเส้นทาง และมีพาหนะมารับต่อ
- 3) มีพาหนะบริการถึงพื้นที่กิจกรรม

เกณฑ์ที่ 2 สุขภาพพนักงานขับชีพาหนะขณะปฏิบัติหน้าที่

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) เสพสิ่งเสพติดระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- 2) เจ็บป่วยระหว่างปฏิบัติหน้าที่
- 3) ไม่เจ็บป่วยและไม่เสพสิ่งเสพติดระหว่างการปฏิบัติหน้าที่



เกณฑ์ที่ 3 ความชำนาญของพนักงานขับพาหนะ

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) เคยเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงภายในรอบ 3 ปี
- 2) ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงในช่วงเวลา 3-5 ปี
- 3) ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงในช่วงเวลามากกว่า 5 ปี

เกณฑ์ที่ 4 พาหนะบริการที่ให้ความปลอดภัยแก่

นักท่องเที่ยว มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) มีการประกันภัยนักท่องเที่ยวขณะขนส่งไปยังพื้นที่กิจกรรม
- 2) มีการประกันภัยและพาหนะมีสภาพเป็นไปตามมาตรฐาน
กรมการขนส่งทหารบก

เกณฑ์ที่ 5 สภาพพาหนะ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) มีการทำความสะอาด
- 2) สภาพพาหนะสะอาดดีเยี่ยม และมองดูแล้วน่าใช้

4.1.1.5 ปัจจัยหลักที่ 5 การสร้างหลักประกันแก่นักท่องเที่ยว

ล่องแก่ง ประกอบด้วยเกณฑ์พิจารณา 6 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 การประกันภัย มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีประกันภัยการเดินทางแก่นักท่องเที่ยวไม่ครบทุกคน
- 2) มีประกันภัยการเดินทางแก่นักท่องเที่ยวครบทุกคน
- 3) มีประกันภัยการเดินทางและการประกอบกิจกรรมล่องแก่ง
ครบทุกคน

เกณฑ์ที่ 2 แผนการจัดการความเสี่ยง มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดตัวชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีแผนการจัดการความเสี่ยง
- 2) มีการประชุมพนักงานจัดการความเสี่ยงทุกเดือน
- 3) มีการประชุมพนักงานจัดการความเสี่ยงก่อนประกอบ
กิจกรรมทุกครั้ง
- 4) มีการประชุมพนักงานจัดการความเสี่ยงก่อนและหลัง
ประกอบกิจกรรมทุกครั้ง



เกณฑ์ที่ 3 แผนรองรับความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่รักษา

ความปลอดภัยชายฝั่งที่ได้รับการฝึกอบรม มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีแผนรองรับความปลอดภัย
- 2) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยชายฝั่ง 1-3 คน
- 3) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยชายฝั่ง 3-5 คน
- 4) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยชายฝั่งมากกว่า 5 คน

เกณฑ์ที่ 4 หลักประกันด้านความพอใจของนักท่องเที่ยว

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการประเมินด้านความพอใจของนักท่องเที่ยว
- 2) ประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวบางครั้ง
- 3) ประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวทุกครั้ง

เกณฑ์ที่ 5 การคัดเลือกพื้นที่กิจกรรมล่องแก่งที่มีศักยภาพ

มีแนวปฏิบัติแล้วรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการคัดเลือก
- 2) มีการคัดเลือก แต่ไม่มีใบรับรองคุณภาพพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง
- 3) มีการคัดเลือก และมีใบรับรองคุณภาพพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง

เกณฑ์ที่ 6 บุคลากรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาล มีแนว

ปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีบุคลากรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาล
- 2) มีบุคลากรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาล 1 คนต่อรายการท่องเที่ยวล่องแก่ง
- 3) มีบุคลากรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลมากกว่า 1 คนต่อรายการท่องเที่ยวล่องแก่ง

4.1.1.6 ปัจจัยหลักที่ 6 การบริหารและการจัดการนักท่องเที่ยว

ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 8 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มนักท่องเที่ยวล่องแก่ง

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

1. ไม่มีการกำหนดขนาดกลุ่ม
2. มี, 9-10 คน ต่อคนคุมเรือ 2 คน
3. มี, 6-8 คน ต่อคนคุมเรือ 2 คน



เกณฑ์ที่ 2 การแบ่งนักท่องเที่ยวล่องแก่งตามประสบการณ์กับความยากง่ายของพื้นที่ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวตามประสบการณ์
- 2) มีการสอบถามประสบการณ์การล่องแก่งที่ผ่านมา
- 3) มีการจัดกลุ่มตามประสบการณ์การล่องแก่งอย่างชัดเจน

เกณฑ์ที่ 3 การแบ่งนักท่องเที่ยวล่องแก่งตามการใช้ภาษา มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการทบทวนการสื่อสาร
- 2) มีการทบทวนการสื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ผ่านล่าม
- 3) มีการแบ่งกลุ่มตามภาษา และทบทวนการสื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ

เกณฑ์ที่ 4 การจัดที่นั่ง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ให้นักท่องเที่ยวล่องแก่งนั่งตามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
- 2) มีการจัดที่นั่งให้นักท่องเที่ยวล่องแก่ง เพื่อความเหมาะสมและปลอดภัยที่สุด

เกณฑ์ที่ 5 การจำแนกนักท่องเที่ยวตามความเสี่ยง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ประสบการณ์ว่ายน้ำ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการจำแนกตามโอกาสความเสี่ยงมาก
- 2) มีการจำแนกตามโอกาสความเสี่ยงปานกลาง
- 3) มีการจำแนกตามโอกาสความเสี่ยงน้อย

เกณฑ์ที่ 6 มีคู่มือ/กฎระเบียบ/ข้อห้าม ของแต่ละพื้นที่กิจกรรม และแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนทำกิจกรรม มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีคู่มือ หรือไม่มีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนทำกิจกรรม
- 2) มีคู่มือ หรือแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนทำกิจกรรม
- 3) มีคู่มือ และแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนทำกิจกรรม



เกณฑ์ที่ 7 การควบคุมนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือข้อห้ามของพื้นที่กิจกรรม มีแนวทางปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการควบคุมนักท่องเที่ยว
- 2) มีการควบคุมบ้างในลักษณะอะลุ้มอะล่วย
- 3) มีการควบคุมอย่างดีจนไม่มีนักท่องเที่ยวทำผิดกฎ ระเบียบของพื้นที่กิจกรรม

เกณฑ์ที่ 8 การควบคุมดูแลการจัดการของเสีย มีแนวทางปฏิบัติและรายละเอียดตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) เจ้าหน้าที่ดูแลบ้างในบางกรณี
- 2) มีการแนะนำให้นักท่องเที่ยวให้ระมัดระวังและร่วมกันจัดการของเสีย
- 3) มีการจัดการของเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 : การมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

4.1.2.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น ประกอบด้วย

เกณฑ์การพิจารณา 7 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ชุมชนในท้องถิ่นร่วมบริหารและจัดการ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัดนี้ชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีคนในท้องถิ่นร่วมบริหารและจัดการ
- 2) ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 3) ชุมชนในท้องถิ่นเป็นหุ้นส่วน

เกณฑ์ที่ 2 ชุมชนในท้องถิ่นได้รับการฝึกอบรมแนะนำการ ล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัดนี้ชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) สมาชิกในชุมชนไม่เคยได้รับการฝึกอบรม
- 2) สมาชิกในชุมชนผ่านการฝึกอบรม 1 คน/รายการการล่องแก่ง
- 3) สมาชิกในชุมชนผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 1 คน/รายการการล่องแก่ง

เกณฑ์ที่ 3 การประสานงานก่อนเดินทาง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัดนี้ชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีการติดต่อหรือขอใบอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่กิจกรรม
- 2) มีการติดต่อและได้รับการจัดลำดับการเข้าพื้นที่กิจกรรม
- 3) มีเจ้าหน้าที่ของพื้นที่จัดกิจกรรมมาคอยให้บริการเรื่องการเข้าพื้นที่กิจกรรม



เกณฑ์ที่ 4 การบริการอาหารของท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ท้องถิ่นไม่ได้เตรียมอาหารให้
- 2) ผู้จัดเตรียมอาหารเอง โดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่
- 3) ท้องถิ่นเตรียมอาหารให้ทั้งหมด

เกณฑ์ที่ 5 การบริการที่พักในท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีที่พักหรือที่ค้างแรม
- 2) เตรียมที่พักหรือที่ค้างแรมเองในพื้นที่กิจกรรม
- 3) มีที่พักหรือที่ค้างแรมในพื้นที่กิจกรรมหรือใกล้เคียง

เกณฑ์ที่ 6 การติดต่อใช้บริการลูกหาบหรือบริการให้ความสะดวก มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการใช้บริการลูกหาบ
- 2) มีการใช้บริการลูกหาบ

เกณฑ์ที่ 7 การประสานงานด้านความปลอดภัยกับท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการประสานงาน
- 2) มีการประสานงานกับท้องถิ่นเรื่องความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

4.1.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 : การให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว

ล่องแก่ง ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ

4.1.3.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การให้ความรู้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ล่องแก่ง ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 4 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยและวิธีการใช้อุปกรณ์ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการบรรยายให้ความรู้
- 2) มีการบรรยายก่อนล่องแก่ง หรือ การบรรยายระหว่างล่องแก่ง หรือ การบรรยายหลังล่องแก่ง
- 3) มีการบรรยายก่อนล่องแก่ง และ ระหว่างการล่องแก่ง หรือ หลังการล่องแก่ง
- 4) มีการบรรยายก่อนล่องแก่ง ระหว่างการล่องแก่ง และ หลังจากการล่องแก่ง



เกณฑ์ที่ 2 การให้ความรู้เรื่อง การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในการ
ส่องแกงและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการให้ความรู้
- 2) มีการให้ความรู้ก่อนส่องแกง หรือ ระหว่างส่องแกง หรือ
หลังจากการส่องแกง
- 3) มีการให้ความรู้ก่อนส่องแกง และ ระหว่างส่องแกง หรือ
หลังจากการส่องแกง
- 4) มีการให้ความรู้ก่อนส่องแกง ระหว่าง ส่องแกง และ
หลังจากการส่องแกง

เกณฑ์ที่ 3 สาธิตอุปกรณ์และวิธีการใช้ มีแนวปฏิบัติและ
รายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการสาธิต
- 2) มีการสาธิต

เกณฑ์ที่ 4 คู่มือกิจกรรมการท่องเที่ยวส่องแกงและพื้นที่
กิจกรรมส่องแกง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีคู่มือกิจกรรม
- 2) มีขายหรือให้เช่า
- 3) มีให้ยืมหรือแจก

4.1.3.2 ปัจจัยหลักที่ 2 การให้ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม
และนิเวศวิทยา ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 3 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับสายน้ำ และกระแสน้ำ มีแนว
ปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการให้ความรู้
- 2) มีการให้ความรู้

เกณฑ์ที่ 2 การให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ
โดยรอบพื้นที่ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการให้ความรู้
- 2) มีการให้ความรู้

เกณฑ์ที่ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของตัวดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการให้ความรู้
- 2) มีการให้ความรู้



4.2 เกณฑ์มาตรฐานสำหรับพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง ประกอบด้วย
องค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ดังนี้

4.2.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 : องค์ประกอบทางธรรมชาติ
ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย ดังนี้

4.2.1.1 ปัจจัยหลักที่ 1 ความหลากหลาย ประกอบด้วยเกณฑ์การ
พิจารณา 4 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ระดับความยากง่ายของแก่งในลำน้ำ มีแนวปฏิบัติ
และรายละเอียดของดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มี 1-2 ระดับ
- 2) มี 3-4 ระดับ
- 3) มี 5-6 ระดับ

เกณฑ์ที่ 2 จำนวนแก่งและความถี่ของแก่งที่พบ มีแนวปฏิบัติ
และรายละเอียดของดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีแก่งหินน้อย
- 2) มีแก่งหินในปริมาณปานกลาง
- 3) มีแก่งหินมาก

เกณฑ์ที่ 3 ความหลากหลายของเส้นทางล่องแก่ง
มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) น้อยกว่า 2 ลักษณะ
- 2) มี 2-5 ลักษณะ
- 3) มีมากกว่า 5 ลักษณะ

เกณฑ์ที่ 4 ความหลากหลายของโปรแกรมการล่องแก่ง
มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดของดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีจุดปล่อยแพยาง 1 จุด
- 2) มีจุดปล่อยแพยาง 2-4 จุด
- 3) มีจุดปล่อยแพยางมากกว่า 4 จุด



4.2.1.2 ปัจจัยหลักที่ 2 ความโดดเด่น ประกอบด้วยเกณฑ์

การพิจารณา 3 เกณฑ์ คือ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 1 เป็นสถานที่เชิงผจญภัย ทำท่าย มีแนวปฏิบัติและ

- 1) มีความยากในระดับ 1-2
- 2) มีความยากในระดับ 3
- 3) มีความยากในระดับ 4-5

เกณฑ์ที่ 2 ความใสของน้ำ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนี

ชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) น้ำขุ่นมาก
- 2) น้ำขุ่นปานกลาง
- 3) น้ำขุ่นน้อย

เกณฑ์ที่ 3 สภาพแวดล้อมของสายน้ำตามเส้นทางล่องแก่งมีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ชุมชนเมือง
- 2) ชุมชน ชนบท/พื้นที่เกษตร
- 3) สภาพป่าธรรมชาติ

4.2.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 : ความสะดวกในการทำกิจกรรม

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ

4.2.2.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การเข้าถึงพื้นที่บริการ ประกอบด้วยเกณฑ์

การพิจารณา 6 เกณฑ์ คือ

ดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ขั้นตอนการเข้าพื้นที่ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

- 1) ต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ
- 2) ไม่ต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ
- 3) ทำเป็นข้อตกลงการใช้พื้นที่

เกณฑ์ที่ 2 ความสะดวกในการเข้าถึง มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) การเข้าถึงไม่สะดวก
- 2) สามารถเข้าถึงได้บางฤดูกาล
- 3) สามารถเข้าถึงได้ตลอดปี



ชีวิต 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 3 การพักค้างแรม มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดังนี้

- 1) พักค้างแรมไม่ได้
- 2) พักค้างแรมได้

รายละเอียดดัชนีชีวิต 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 4 ระยะเวลาการทำกิจกรรมล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ล่องแก่งได้น้อยกว่า 3 เดือน
- 2) ล่องแก่งได้ 3-6 เดือน
- 3) ล่องแก่งได้มากกว่า 9 เดือน

ชีวิต 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 5 การเดินเท้า มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดังนี้

- 1) ทางเดินเท้าไม่สะดวก
- 2) ทางเดินเท้าสะดวก

รายละเอียดดัชนีชีวิต 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 6 การใช้พาหนะเข้าถึงพื้นที่ มีแนวปฏิบัติและ

- 1) พาหนะเข้าถึงได้บางช่วง
- 2) พาหนะเข้าถึงได้ตลอดเส้นทาง

4.2.2 ปัจจัยหลักที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านล่องแก่งเป็นผู้ให้

คำปรึกษาแนะนำ ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 1 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชีวิต 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่ได้รับการรับรอง
- 2) ได้รับการรับรอง 1 คนต่อจำนวนนักท่องเที่ยวล่องแก่งมากกว่า 10 คน
- 3) ได้รับการรับรอง 1 คนต่อจำนวนนักท่องเที่ยวล่องแก่ง 6-10 คน
- 4) ได้รับการรับรอง 1 คนต่อจำนวนนักท่องเที่ยวล่องแก่ง 6 คน

4.2.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 : การบริหารและการจัดการ

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ดังนี้

4.2.3.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การบริหารและการจัดการ ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 21 เกณฑ์ คือ



รายละเอียดชีวิต 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 1 กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีกิจกรรมศึกษาธรรมชาติ
- 2) มีกิจกรรมศึกษาธรรมชาติ

และรายละเอียดดัชนีชีวิต 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 2 กิจกรรมอื่นๆ ประกอบการล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติ

- 1) ไม่มีกิจกรรมประกอบ
- 2) มีกิจกรรมประกอบ

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชีวิต 4 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 3 บริการที่พักในพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง

- 1) ไม่มีพื้นที่กางเต็นท์และบ้านพัก
- 2) มีพื้นที่กางเต็นท์ หรือ บ้านพักไม่เพียงพอ
- 3) มีพื้นที่กางเต็นท์ หรือ บ้านพักเพียงพอ
- 4) มีพื้นที่กางเต็นท์ และ บ้านพักเพียงพอ

รายละเอียดดัชนีชีวิต 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 4 บริการที่พักนอกพื้นที่ล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีบริการที่พักนอกพื้นที่ล่องแก่ง
- 2) มีพื้นที่บริการกางเต็นท์หรือบ้านพักห่างจากพื้นที่ล่องแก่งมากกว่า 5 กิโลเมตร
- 3) มีพื้นที่บริการกางเต็นท์และบ้านพักห่างจากพื้นที่ล่องแก่งประมาณ 1-5 กิโลเมตร

รายละเอียดดัชนีชีวิต 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 5 แผนที่เส้นทางในพื้นที่ล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีแผนที่แสดง
- 2) มีบอร์ดแสดงเส้นทางล่องแก่งบางเส้นทาง
- 3) มีบอร์ดแสดงเส้นทางล่องแก่งทุกเส้นทาง

รายละเอียดดัชนีชีวิต 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 6 บริการร้านอาหาร หรือร้านค้า มีแนวปฏิบัติและ

- 1) มีร้านอาหาร หรือร้านค้า
- 2) มีร้านอาหาร และร้านค้า
- 3) มีร้านอาหารและร้านค้าที่มีใบรับรองประกันคุณภาพจากกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น



เกณฑ์ที่ 7 บริการห้องสุขา ห้องน้ำ มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีห้องสุขาหรือห้องน้ำ แต่ยังไม่เพียงพอ
- 2) มีห้องสุขา และห้องน้ำเพียงพอ
- 3) มีห้องสุขา และห้องน้ำเพียงพอและสะอาด

เกณฑ์ที่ 8 บริการที่จอดรถ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีที่จอดรถไม่เพียงพอ
- 2) มีที่จอดรถเพียงพอ
- 3) มีที่จอดรถเพียงพอ เป็นระเบียบ และปลอดภัย

เกณฑ์ที่ 9 การทำความสะอาดและกำจัดขยะ มีแนวปฏิบัติ

และรายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีถังขยะในพื้นที่กิจกรรม
- 2) มีการทำความสะอาดและจัดเก็บขยะ 1 ครั้งต่อสัปดาห์
- 3) มีการทำความสะอาดและจัดเก็บขยะทุกวัน

เกณฑ์ที่ 10 บริการสถานปฐมพยาบาล มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีสถานปฐมพยาบาล
- 2) มีสถานปฐมพยาบาลบริการเฉพาะเวลาราชการ
- 3) มีสถานปฐมพยาบาลบริการตลอด 24 ชั่วโมง

เกณฑ์ที่ 11 โรงพยาบาล หรือสถานีอนามัย มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีโรงพยาบาลหรืออนามัยไกลมากกว่า 20 กิโลเมตร
- 2) มีโรงพยาบาลหรืออนามัยประมาณ 10-20 กิโลเมตร
- 3) มีโรงพยาบาลหรืออนามัยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 กิโลเมตร

เกณฑ์ที่ 12 ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย

มีแนวปฏิบัติหรือรายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรม หรือ มีสัญญาณเตือนภัย หรือ ป้ายบอกพื้นที่เสี่ยง
- 2) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรม และ มีสัญญาณเตือนภัย หรือ มีป้ายบอกพื้นที่เสี่ยง



- 3) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรมมี
สัญชาติไทย และ มีป้ายบอกพื้นที่เสี่ยง

เกณฑ์ที่ 13 อุปกรณ์สื่อสารกับเครือข่ายได้ หรือการ

ลงทะเบียนเข้าสู่พื้นที่เสี่ยง มีแนวปฏิบัติหรือรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) มีอุปกรณ์สื่อสารกับเครือข่ายได้ หรือการลงทะเบียนเข้าสู่
พื้นที่เสี่ยง
- 2) มีอุปกรณ์ที่สื่อสารกับเครือข่ายได้และการลงทะเบียนเข้าสู่
พื้นที่เสี่ยง

เกณฑ์ที่ 14 เขตพักผ่อนและหาความรู้ มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีเขตพักผ่อนและหาความรู้
- 2) มีเขตพักผ่อนและหาความรู้

เกณฑ์ที่ 15 เขตบริการนักท่องเที่ยว มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีเขตบริการนักท่องเที่ยว
- 2) มีเขตบริการนักท่องเที่ยว

เกณฑ์ที่ 16 กฎระเบียบการใช้พื้นที่ มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีกฎระเบียบ
- 2) มีกฎระเบียบ

เกณฑ์ที่ 17 การแจ้งให้ทราบถึงกฎระเบียบ มีแนวปฏิบัติ

และรายละเอียดดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกฎระเบียบ
- 2) มีแผ่นพับแจก
- 3) มีป้ายแสดงกฎระเบียบ
- 4) มีการบรรยาย

เกณฑ์ที่ 18 เจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมให้เป็นไปตามกฎระเบียบ

มีแนวปฏิบัติและดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล
- 2) มีเจ้าหน้าที่ดูแล



เกณฑ์ที่ 19 การกำหนดจำนวนการรองรับนักท่องเที่ยวล่อง
แก่งต่อวันและจำนวนเที่ยวของแพยางล่องแก่งต่อวัน มีแนวปฏิบัติและดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนเที่ยวของแพยางต่อวัน
- 2) มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนเที่ยวของแพยางต่อวัน

เกณฑ์ที่ 20 การควบคุมจำนวนคนตามความจุของแพยาง
มีแนวปฏิบัติและดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการควบคุมจำนวนคนลงแพยาง
- 2) มีการควบคุมจำนวนคนลงแพยาง

เกณฑ์ที่ 21 การควบคุมระยะห่างของการปล่อยแพยาง
มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการควบคุมระยะห่างของการปล่อยแพยาง
- 2) มีการควบคุมระยะห่างของการปล่อยแพยาง

4.2.3.2 ปัจจัยหลักที่ 2 อุปกรณ์ล่องแก่ง ประกอบด้วยเกณฑ์การ

พิจารณา 2 เกณฑ์ คือ

ดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 1 อุปกรณ์ช่วยชีวิต มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

- 1) ไม่มีอุปกรณ์ช่วยชีวิต
- 2) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตแต่ไม่ได้มาตรฐาน
- 3) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตได้มาตรฐานระดับประเทศ
- 4) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

ดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 2 ชุดปฐมพยาบาล มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

- 1) ไม่มีชุดปฐมพยาบาล
- 2) มีชุดปฐมพยาบาลแต่ไม่ได้มาตรฐาน
- 3) มีชุดปฐมพยาบาลพร้อมใช้งาน



4.2.3.3 ปัจจัยหลักที่ 3 มาตรการป้องกัน แก๊ส และตรวจสอบ

ผลกระทบ ประกอบด้วยเกณฑ์พิจารณา 3 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 การตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่กิจกรรม

ล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง
- 2) มีการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง ทุก 12 เดือน
- 3) มีการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง ทุก 6 เดือน
- 4) มีการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่กิจกรรมล่องแก่ง ทุก 3 เดือน

เกณฑ์ที่ 2 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีแผนการปฏิบัติการฟื้นฟู
- 2) มีแผนการปฏิบัติการฟื้นฟู
- 3) มีแผนการปฏิบัติการฟื้นฟูและปฏิบัติตามแผน
- 4) มีการติดตามผลการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์ที่ 3 การบันทึกรายงานการล่องแก่ง มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการบันทึกรายงานการล่องแก่ง
- 2) มีการบันทึกรายงานการล่องแก่ง

4.2.4 องค์ประกอบหลักที่ 4 : การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

ล่องแก่ง ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ดังนี้

4.2.4.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมล่องแก่ง

และพื้นที่ล่องแก่ง เกณฑ์ประกอบการพิจารณา 7 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ป้ายนิเทศการ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

ดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีป้ายนิเทศการ
- 2) มีป้ายนิเทศการ



2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 2 สื่อ วีดิทัศน์ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด

- 1) ไม่มีสื่อ วีดิทัศน์
- 2) มีสื่อ วีดิทัศน์

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 3 เจ้าหน้าที่บรรยายก่อนล่วงหน้า มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีเจ้าหน้าที่บรรยายก่อนล่วงหน้า
- 2) มีเจ้าหน้าที่บรรยายก่อนล่วงหน้า

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 4 การสื่อความหมายโดยไม่ใช้คน มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีการสื่อความหมาย
- 2) มีป้ายสื่อความหมาย
- 3) มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
- 4) มีการใช้เทคโนโลยี

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 5 ระดับคุณภาพการสื่อความหมาย มีแนวปฏิบัติและ

- 1) คุณภาพระดับพื้นฐาน
- 2) คุณภาพระดับกลาง
- 3) คุณภาพระดับสูง

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 6 บุคลากรนำทางคอยให้ความรู้ มีแนวปฏิบัติและ

- 1) ไม่มีบุคลากรนำทางคอยให้ความรู้
- 2) มีบุคลากรนำทางให้ความรู้แต่ไม่เพียงพอ
- 3) มีบุคลากรนำทางให้ความรู้เพียงพอ

ดัชนีชี้วัด 4 ข้อ คือ

เกณฑ์ที่ 7 คู่มือกิจกรรมล่วงหน้า มีแนวปฏิบัติและรายละเอียด

- 1) ไม่มีคู่มือกิจกรรมล่วงหน้า
- 2) มีคู่มือสำหรับจำหน่าย
- 3) มีคู่มือสำหรับให้ยืม
- 4) มีคู่มือสำหรับแจกฟรี



4.2.5 องค์ประกอบหลักที่ 5 : การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 1 ปัจจัย ดังนี้

4.2.5.1 ปัจจัยหลักที่ 1 การจัดรูปองค์กรให้ชุมชนเข้ามามี

ส่วนร่วม ประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณา 8 เกณฑ์ คือ

เกณฑ์ที่ 1 ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการบริหารจัดการ

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2) ชุมชนเป็นกรรมการร่วมตัดสินใจในการบริหารและจัดการ

เกณฑ์ที่ 2 ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้บริการ มีแนวปฏิบัติและ

รายละเอียดดัชนีชี้วัด 3 ข้อ คือ

- 1) ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการให้บริการ
- 2) ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำกับให้ผู้อื่นดำเนินการ
- 3) ชุมชนดำเนินการเอง

เกณฑ์ที่ 3 บุคคลที่มีความสามารถในท้องถิ่นช่วยในการทำ

กิจกรรมเสริม ให้บริการ และคำแนะนำต่าง ๆ มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีบุคลากรในท้องถิ่นที่สามารถช่วยในการทำกิจกรรม
- 2) มีบุคคลในท้องถิ่นที่มีความสามารถช่วยทำกิจกรรมเสริมได้

เกณฑ์ที่ 4 บุคคลที่มีความสามารถในท้องถิ่นช่วยยกระดับ

ความรู้ให้ชุมชน มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีบุคคลในท้องถิ่นที่มีความสามารถในการยกระดับความรู้ให้ชุมชน
- 2) มีบุคคลในท้องถิ่นที่มีความสามารถในการยกระดับความรู้ให้ชุมชน

เกณฑ์ที่ 5 การจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน

มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน
- 2) มีการจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน

เกณฑ์ที่ 6 บริการสินค้าที่เกี่ยวข้องในชุมชน มีแนวปฏิบัติ

และรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีสินค้าเกี่ยวข้องในชุมชน
- 2) มีสินค้าเกี่ยวข้องในชุมชน



เกณฑ์ที่ 7 บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งแก่ง มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งแก่ง
- 2) มีบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งแก่ง

เกณฑ์ที่ 8 การส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีแนวปฏิบัติและรายละเอียดดัชนีชี้วัด 2 ข้อ คือ

- 1) ไม่มีการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 2) มีการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5. เกณฑ์การตรวจประเมินคุณภาพมาตรฐานกิจกรรมส่งแก่ง

เกณฑ์การตรวจประเมินคุณภาพมาตรฐานกิจกรรมส่งแก่ง จะเป็นไปตามคู่มือการตรวจประเมิน หรือแบบตรวจประเมินมาตรฐานกิจกรรมส่งแก่ง ตามที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กำหนด

6. การจัดระดับมาตรฐานกิจกรรมส่งแก่ง

นำค่าคะแนนของแต่ละปัจจัยมารวมกัน แล้วเทียบให้เป็น 100% สามารถจัดระดับมาตรฐานกิจกรรมส่งแก่งของผู้ประกอบการกิจกรรมและพื้นที่กิจกรรมเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนน	ระดับมาตรฐาน
> 90- 100	☆ ☆ ☆ ☆ ☆
> 80 – 90	☆ ☆ ☆ ☆
> 70 – 80	☆ ☆ ☆
> 60 – 70	☆ ☆
> 50 - 60	☆

7. ระยะเวลาในการรับรองมาตรฐานกิจกรรม 3 ปี

และจะมีการติดตามผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ฯ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ในกรณีที่ผู้ประกอบการจะขอต่ออายุการรับรอง ต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้หน่วยตรวจสอบ และรับรองทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนวันที่ใบรับรองสิ้นอายุ





คำสั่งสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
ที่ 602/2548

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการท่องเที่ยวของประเทศไทย

การจัดทำมาตรฐานการท่องเที่ยวถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสิ่งสามารถกำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีความถูกต้อง มีระดับ อันจะก่อให้เกิดความเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้

ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 29 มิถุนายน 2547 เรื่องยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2547 – 2551 มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 เรื่องห้องน้ำสาธารณะ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับลงวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการอำนวยการมาตรฐานการท่องเที่ยวของประเทศไทย ประกอบด้วยผู้มีรายนามและตำแหน่ง ดังนี้

- | | |
|---|---------------------|
| 1) นายกสภาคมนไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (ATTA) | ประธานอนุกรรมการ |
| 2) นายกสภาคมนธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ | รองประธานอนุกรรมการ |
| 3) ผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรืออากาศ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 4) ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 5) ผู้อำนวยการกองสร้างสรรค์กิจกรรม
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 6) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกิจกรรม
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 7) ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 8) ประธานมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |



- | | |
|--|-------------------------------|
| 9) ประธานชมรมนักนิยมธรรมชาติ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 10) ประธานชมรมเครื่องร่อนแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 11) นายกสมาคมกีฬาปีนหน้าผาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 12) นายกสมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 13) นายกสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 14) นายกสมาคมอนุรักษ์นกและธรรมชาติแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 15) นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ (PGA) หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 16) นายกสมาคมผู้ประกอบการดำน้ำ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 17) ผู้แทนสมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย
(พันเอกนายแพทย์ศักดิ์ชัย อดิโพธิ์) | อนุกรรมการ |
| 18) ผู้แทนสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ
(นายอนุรักษ์ นิลสุวรรณ) | อนุกรรมการ |
| 19) ผู้แทนชมรมสยามค้ายัคเกอร์
(นายอุดร สายถวิล) | อนุกรรมการ |
| 20) ผู้แทนสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (TEATA)
(นายสามารถ ศรีดาวเรือง) | อนุกรรมการ |
| 21) ผู้จัดการโครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ
(นางสาวจรัญญา แดงน้อย) | อนุกรรมการ |
| 22) ผู้ชำนาญการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย
(นายไกรศักดิ์ บุญทิพย์) | อนุกรรมการ |
| 23) ผู้ชำนาญการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย
(นายอนุกุล สอนเอก) | อนุกรรมการ |
| 24) ผู้ชำนาญการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย
(นายทรงชัย อังกาทิพย์) | อนุกรรมการ |
| 25) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและเลขานุการ |
| 26) หัวหน้ากลุ่มพัฒนามาตรฐานบริการท่องเที่ยว
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 27) หัวหน้ากลุ่มประสานการพัฒนาบริการท่องเที่ยว
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |



- | | |
|--|-------------------------------|
| 28) นางวิไลวรรณ สมมิตร
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 29) นางอัญชลี ทรัพย์เรืองศรี
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 30) นางสาววิไลวรรณ ไปบุญส่ง
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 31) นางอัญชลี สังข์ทอง
สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว | อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |

อำนาจหน้าที่

- 1) จัดทำมาตรฐานกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เช่น เดินป่า ล่องแก่ง ปีนหน้าผา เป็นต้น
 - 2) เสนอแนะรูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อให้มาตรฐานกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาบุคลากร การติดตามและประเมินผล เป็นต้น
 - 3) เป็นที่ปรึกษา กำกับ และดูแลคณะกรรมการตรวจประเมินมาตรฐานกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว
 - 4) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการต่าง ๆ ตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการมาตรฐานกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว
 - 5) ดำเนินการตามภารกิจอื่น ๆ ตามความเหมาะสม หรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2548
(ลงชื่อ) ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์
(นางสาวศศิธารา พิชัยชาญณรงค์)
ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

สำเนาถูกต้อง
นิรมล เปลียนจรรยา
(นางนิรมล เปลียนจรรยา)



คณะที่ปรึกษา

1. ดร.อนุชา เล็กสกุลดีลก
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
2. ดร.ปิยะ เฉลิมกลิ่น
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
3. นายสุรชิต แวงโสธรณ์
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
4. ดร.พัชรินทร์ เก่งกาจ
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
5. นางสาวกุลธิดา เมืองคำ
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นางธนัญญา มณีโชติ
ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
2. นายสมประสงค์ โขมพัตร
รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
3. นางสาวอุรัจฉา เชาวน์ชลากร
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว

คณะผู้จัดทำและเรียบเรียง

- | | |
|------------------------------|----------------------------|
| 1. นางนิรมล เปลียนจรรยา | นักพัฒนาการท่องเที่ยว 8 ว. |
| 2. นางวิไลวรรณ สมมิตร | นักพัฒนาการท่องเที่ยว 8 ว. |
| 3. นางอัญชุลี ทรัพย์เรืองศรี | นักพัฒนาการท่องเที่ยว 6 ว. |
| 4. นางสาววิไลวรรณ โป้บุญส่ง | นักพัฒนาการท่องเที่ยว 6 ว. |
| 5. นางอัญชุลี สังข์ทอง | นักพัฒนาการท่องเที่ยว 5 |
| 6. นางสาวฉัตติมา ไกรเทพ | พนักงานราชการ |

กลุ่มประสานการพัฒนาบริการท่องเที่ยว
สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
โทร.02-219 4010-7 ต่อ 251
โทรสาร 02-216 6512
E-mail : ss ds@tourism.go.th
www.tourism.go.th

แหล่งท่องเที่ยวล่องแก่ง

จังหวัด	สถานที่
พิษณุโลก	ลำน้ำเข็ก
ปราจีนบุรี	แก่งหินเพิง(อช.เขาใหญ่)
เชียงใหม่	แม่น้ำแจ่ม
แม่ฮ่องสอน	แม่น้ำปาย
แม่ฮ่องสอน	แม่น้ำแม่แตง
น่าน	น้ำว้า (อช.คอยภูคา)
น่าน	น้ำว้าตอนล่าง(อช.แม่จริม)
ตาก	ลำน้ำแม่ละเมา
ตาก	ลำน้ำแม่กลอง
เพชรบุรี	แม่น้ำเพชรบุรี (อช.แก่งกระจาน)
จันทบุรี	คลองโป่งน้ำร้อน
กาญจนบุรี	แม่น้ำแควน้อย
กาญจนบุรี	แม่น้ำน้อย
กาญจนบุรี	แม่น้ำรันตี
กาญจนบุรี	แม่น้ำของกนเลี้ยว
กาญจนบุรี	อช.ไทรโยค
นครราชสีมา	ลำตะคอง
นครราชสีมา	แม่น้ำมูล
ตรัง	แก่งหนาน
ตรัง	หินร่องกลาง
ตรัง	แก่งวังตอ
ตรัง	น้ำตกไพรสวรรค์
พังงา	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโคตมปริวรรค
สุราษฎร์ธานี	อช.แก่งกรุงกิง
ชุมพร	คลองพะโต๊ะ